

STICHTING VETERANEN OEGSTGEEST

Veteranencafé

Nr. 4 Jaargang 5

April 2026

Stichting Veteranen Oegstgeest

Telefoonnummer : 06-83580746

E-mailadres : secretaris@veteranen-oegstgeest.nl

www.facebook.com/VeteranenOegstgeest

[St. Veteranen Oegstgeest - Home \(veteranen-oegstgeest.nl\)](http://veteranen-oegstgeest.nl)

Bij de voorplaat: Veteranencafé 12 maart 2026, De Hoffotograaf der Veteranen Wil van Elk deelt lekkere hapjes uit!

Foto: Bert Hermans

INHOUDSOPGAVE

Inhoudsopgave nummer 04:

1. Bestuur Stichting Veteranen Oegstgeest (SVO).
2. Van het Bestuur/Redactie.
3. "AF – Terug naar Srebrenica".
4. Algemene Ledenvergadering KBvW in Rijswijk.
5. Onderhoud Oorlogsgraven.
6. Veteranencafé.
7. Algemene Ledenvergadering COM in Kapelle.
8. Vergadering Veteranen Platform in Rotterdam.
9. Marine-historie.
10. Humor in uniform.

11. Foto-collage.

1. Bestuursleden SVO

Voorzitter
J. Verdonk

Secretaris
B. Hermans-Groen

Penningmeester
B. Hermans

Hoofdredacteur
W. v/d Houten

Alg. bestuurslid
E. Dusoswa

2. Mededelingen van het bestuur

- Draagspeld Stichting Veteranen Oegstgeest

Medio 2026 bestaat het Veteranencafé van de Stichting Veteranen Oegstgeest alweer 5 jaar. Vanwege dit heugelijke feit heeft het bestuur van onze stichting besloten om een officiële draagspeld te laten vervaardigen voor alle deelnemers.

Gedurende de aankomende Veteranencafees kunt u voor € 3,50 in het bezit komen van dit kleinood. Let wel: Op = Op

- Aankomende Veteranencafees van 2026

Elke 2^e donderdag van de maand (behalve in mei, want op 14 mei is het Dorpscentrum dicht, vanwege Hemelvaartsdag)

Het Dorpscentrum van Oegstgeest ligt aan de Lijtweg 9 te Oegstgeest.

9 april, 21 mei, 11 juni, 9 juli, 13 augustus, 10 september, 8 oktober, 12 november en op 10 december.

De Stichting Kringloop Herenstraat 63 Voorhout heeft het financieel mogelijk gemaakt, dat de Veteranencafees in 2026 doorgang kunnen vinden.

Waarvoor onze dank!

3. “AF- Terug naar Srebrenica”.

Op zondag 1 maart j.l. werd om 14.00 uur in het Dorpscentrum (DC) een (militair) toneelstuk opgevoerd met de titel: “AF – Terug naar Srebrenica”. Het toneelstuk werd speciaal opgevoerd voor de Stichting Veteranen Oegstgeest (SVO). Het stuk -met een indrukwekkende tekst uit 1995- is geschreven door de heer Kees van der Zwaard. Hij baseerde zich op de verhalen van- en interviews met “Dutchbatters”; de bijnaam die Nederlandse militairen kregen, die in Srebrenica hadden gediend.

Met deze monoloog geeft de heer Nico Meurs (die in 1970 op de toneelschool in Amsterdam zat) op integere wijze, de dilemma’s en emoties weer die Veteranen van alle tijden en alle missies zullen herkennen.

Omstreeks 13.30 uur was de zaal open en na € 7,50 per persoon betaald te hebben betraden de deelnemers de Grote Zaal van het DC, waar de heer Meurs een soort mini-toneel had opgesteld. Onder de 25 geïnteresseerde aanwezigen bevond zich ook de Burgemeester van Teylingen, mevrouw Carla Breuer met haar echtgenoot. Zij had als verrassing een schaal met chocolaatjes -in de vorm van bloembollen- voor de aanwezigen meegenomen. De Burgemeester van Oegstgeest was jammer genoeg verhinderd, om de interessante voorstelling bij te wonen. De penningmeester van de SVO, de heer Bert Hermans opende de bijeenkomst en stelde de heer Meurs voor aan de zaal, die vervolgens zijn indrukwekkende voorstelling startte.

Met een minimum aan apparatuur en slechts enkele voorwerpen, bracht hij het gebeuren in 1995 in de “compound” (de VN-verblijfplaats van de Nederlanders) op de aanwezigen over. Met behulp van een soort boekenrekken en wat andere voorwerpen werden vliegtuigen, hindernisbanen, pantserwagens en wacht- c.q. observatietorens uitgebeeld.

Sommige Veteranen waren zo geboeid door de herkenbaarheid van hetgeen werd getoond, dat ze bijna in trance zaten te kijken. Je kon een speld horen vallen, zo meelevend waren de toeschouwers. Zo nu en dan werd die stilte even verbroken door luide muziek en geschreeuwde commando's, maar dat deed de acteur zelf! Heel even ontwaakte de zaal dan uit zijn trance.....

Om 14.45 uur werd een korte pauze gehouden, waarbij het publiek even “de benen kon strekken” en wat consumpties kon nemen. Tijdens deze pauze werden boeiende gesprekken gehouden, over hetgeen de aanwezigen zojuist gehoord hadden. Rond 15.00 uur volgde het tweede deel van het verhaal en werden de dilemma's, waaraan indertijd de Nederlandse VN-militairen waren onderworpen, op het publiek overgebracht. Wederom weer heel herkenbaar.

Om 16.15 uur eindigde de voorstelling, waarop de heer Meurs -symbolisch- de deur van de Grote Zaal uitliep. Toen hij terugkeerde kreeg hij een daverend applaus en even later zelfs een staande ovatie. De heer Hermans bood hem namens het SVO een bos bloemen aan en bedankte hem voor zijn aanwezigheid en boeiende performance.

In de hal werd -onder het genot van een drankje- nog even nagepraat door een aantal aanwezigen, waarna iedereen om 16.30 uur, tevreden en onder de indruk, huiswaarts keerde.

4. Algemene Ledenvergadering KBvW te Rijswijk

Op dinsdag 3 maart j.l. werd de Algemene Ledenvergadering (ALV) van de Koninklijke Bond van Wapenbroeders (KBvW) gehouden in de kantine van het Museum Bescherming Bevolking (BB) in Rijswijk. Omstreeks 10.30 uur verzamelden de leden zich in de middenzaal van de kantine.

Onder hen waren de heren van den Houten en van Leeuwen van de Stichting Veteranen Oegstgeest (SVO), die ook lid van de KBvW zijn. Nadat alle aanwezigen door de voorzitter van de KBvW, afdeling Zuid-Holland, de heer Taal verwelkomd waren, werd de vergadering om 11.00 uur geopend.

We zullen niet in detail treden over de vergadering, omdat die verliep zoals de meeste ALV's verlopen. Na de opening was er een uitleg over de huidige toestand van de vereniging, een herdenkingsmoment voor de overledenen, het vaststellen van de agenda, de in- en uitgaande stukken, de (her)verkiezing van enkele bestuursleden, de notulen van de ALV van 2025, het jaarverslag van de secretaris van 2025 en het financiële verslag van de penningmeester van 2025, met aansluitend het verslag van de kascontrolecommissie en de benoeming van een nieuwe kascontrolecommissie. Tot slot was er de rondvraag (waar deze geen vragen gesteld werden). Al met al een normale ALV. Dat was echter niet helemaal het geval. Omdat het Ministerie van Defensie en het Vfonds toegezegde financiën (nog) niet hebben overgemaakt, zijn de financiën van de KBvW, afdeling Zuid-Holland niet wat ze zouden moeten zijn. Als e.e.a. niet "rechtgetrokken" wordt, zou dat zelfs consequenties voor de vereniging kunnen hebben. De problematiek werd uitvoerig door de heer Taal en de heer van Oosten (de penningmeester) toegelicht. Er waren overigens 21 leden! Dat is niet al te veel, maar net als bij alle andere soortgelijke Stichtingen en Verenigingen, gaat de leeftijd (en gezondheid) van een aantal leden, langzamerhand meespelen, terwijl de aanwas van jonge leden stagneert.

Tijdens de ALV werd er ook nog een korte pauze gehouden en begaven een aantal aanwezigen zich naar de kantine, voor een kopje koffie/thee of een verfrissing. Hier

werd enige tijd gediscussieerd over allerlei militaire wetenswaardigheden en zaken de KBvW-leden betreffende. Ook was van het bestuur van het BB-Museum vernomen, dat de grote bunker, die naast de kantine ligt, voor zo'n 6 maanden gesloten zal worden, in verband met renovatie en onderhoudswerkzaamheden. Pas eind augustus 2026 wordt deze weer voor bezoek geopend. De eerstvolgende "Social" zal dan ook gehouden worden in de kantine van het eigenlijke BB-Museum, dat zich aan de overzijde van de toegangsweg en het parkeerterrein bevindt.

Toen de ALV -omstreeks 11.45 uur- afgelopen was, verhuisde het gezelschap naar de middenzaal van de kantine, waar korte tijd later de lunch werd geserveerd. Tijdens de lunch werd even van gedachten gewisseld met enkele leden van de KBvW en werd teruggekeken op de waardige herdenking voor de -in februari 1944- omgekomen Franse Commando-Mariniers bij de Wassenaarse Slag, op 27 februari j.l. Daar waren maar liefst 200 deelnemers c.q. geïnteresseerden bij aanwezig.

Om 14.00 uur voegden de leden van Onze Vrijwilligers Vereniging Korps Nationale Reserve (OVVKNR) en van de Bond van Oud-Stoters (BOSS) zich bij het gezelschap en startte de "Social", waarbij weer boeiende gesprekken werden gehouden. Een en ander werd veraangenaamd door enkele hartige hapjes (o.a. saté) en drankjes. De heren van den Houten en van Leeuwen waren daar helaas maar deels bij, omdat ze nog een andere afspraak hadden. Tijdens deze "Social" waren 28 leden van de drie verenigingen aanwezig. Na afscheid genomen te hebben van de gastheren, verliet de SVO-afvaardiging -om 14.30 uur- de bijeenkomst en keerde daarna tevreden "terug naar Oegstgeest".

5. Onderhoud Oorlogsgraven.

Op zaterdag 7 maart j.l. werd er door enkele bestuursleden van de Stichting Veteranen Oegstgeest (SVO) weer onderhoud gepleegd aan de Oorlogsgraven bij het Witte Kerkje en aan het Witte Anjer Perkje (wat de afgelopen maand een paar keer extra wit werd door de sneeuw) bij het Gemeentehuis in Oegstgeest. In principe is dat onderhoud altijd op de eerste zaterdag van de maand, maar soms -door weers- of andere omstandigheden- geschiedt e.e.a. op een later tijdstip. Dit laatste wordt altijd via de Stichtingsmail bekend gemaakt. Na het onderhoud wordt van de gelegenheid gebruik gemaakt, om -toch eigenlijk op deze speciale locatie- even enkele belangrijke bestuurszaken te bespreken, of om wat plannen voor de toekomst van de SVO door te nemen.

6. Veteranencafé van maart 2026

Op donderdag 12 maart j.l. werd wederom een Veteranencafé gehouden in de Kleine Zaal van het Dorpscentrum (DC) in Oegstgeest. Tegen 15.45 uur arriveerden de eerste gasten in de zaal, waar zij welkom werden geheten door enkele bestuursleden. Het was weer een aangenaam samenzijn en er werden uiteraard veel interessante verhalen verteld. Er kwamen enkele historische (foto)boeken op tafel over Suriname en Nederlands Nieuw Guinea.

De diensttijd in het verleden op deze locaties hebben toch veel indruk gemaakt op de toenmalige deelnemers. De "Hoffotograaf der Veteranen", de heer van Elk maakte weer de nodige foto's en zowel de sympathieke gastvrouw, als de beheerder van het DC, de heer Brouwer, zorgden er voor, dat er weer een aantal hartige hapjes op tafel kwamen.

Ook het Gemeenteraadslid, de heer van Tongeren, kwam even kijken hoe het met de Veteranen ging en stond borg voor enkele boeiende gesprekken. Er waren deze keer weer 18 Veteranen c.q. gasten, die afkomstig waren uit Katwijk, Lisse, Oegstgeest, Roelofarendsveen, Rijnsburg en Voorhout. Omstreeks 18.15 uur verlieten de laatste deelnemers het DC, waarna op de stoep voor het gebouw, sommige discussies nog werden voortgezet!

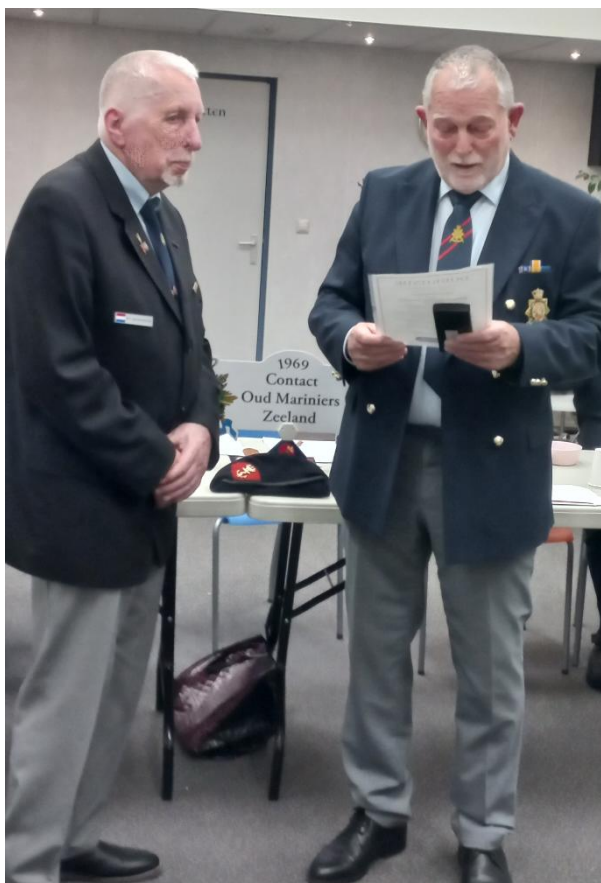
7. Algemene Leden Vergadering COM in Kapelle

Op maandag 16 maart j.l. hield het Contact Oud Mariniers, afdeling Zeeland (C.O.M.-Zeeland) haar Algemene Leden Vergadering (ALV) in het Clubgebouw van Showkorps "De Jonge Kracht" in Kapelle op Zuid-Beveland. Aangezien de leden van het C.O.M.-Zeeland nogal verspreid wonen over allerlei eilanden in de provincie, is Kapelle een centrale plaats in dit geheel en voor de meeste leden ook nog eens goed bereikbaar, omdat het gebouw naast het NS-station ligt.

Nu zullen de lezers van de SVO-Nieuwsbrief zich afvragen, wat Oegstgeest met "de Zeeuwen" te maken heeft. Wel de redacteur van onze Nieuwsbrief is al meer dan 50 jaar lid van het C.O.M.-Zeeland en heeft ook nog eens bijna 20 jaar in Vlissingen gewoond. In 1969 werd de Zeeuwse afdeling van het C.O.M.-Zeeland opgericht en vrij kort daarna, werd de schrijver van dit verslag -die net naar Vlissingen (Oost-Souburg) was verhuisd- hoofdredacteur van het Zeeuwse contactblad "Kameraadschap". Ruim 10 jaar lang was hij verantwoordelijk voor de vervaardiging van het blad, dat 6x per jaar in een oplage van 375 exemplaren werd uitgegeven; variërend van 25 tot 40 pagina's, afhankelijk van de beschikbare kopij. Dat was nog in de tijd dat er geen computers waren. De tekst werd met een oude schrijfmachine vervaardigd, tekeningen in eerste instantie met een stencilpen en op stencils en foto's moesten gerasterd worden en konden alleen in zwart-wit worden afgedrukt. Later ging het wat beter en konden afwrijfvellen (voor letters) voor de bijzondere pagina's worden gebruikt.

Het vervaardigen van één pagina met adressen van alle bestuursleden en contactmannen (met piepkleine letters) duurde 2 volle dagen. Nu -in het computertijdperk- zou dat 2 minuten duren. Na enkele jaren nam een professionele drukkerij de vervaardiging over. "Kameraadschap" bestaat heden ten dage nog steeds en de vroegere hoofdredacteur levert nog regelmatig verhalen aan. Het C.O.M.-Zeeland heeft ook een eigen "Road-Show", een soort reizende tentoonstelling van allerlei mariniers-uniformen en uitrustingstukken.

Ze zijn vaak aanwezig op evenementen, speciale markten en tentoonstellingen in Zeeland. Een gedeelte van de uniformen e.d. hebben ook een permanente plek gekregen op het Museumschip “Mercur”, een Oceaan-Mijnenveger uit de Tweede Wereldoorlog, die in een dok van de voormalige werf van de Koninklijke Maatschappij “De Schelde” (nu “Damen Shipyards”) in Vlissingen ligt. Voor de lezers van onze Nieuwsbrief is het de moeite waard, om daar eens een bezoek aan te brengen. Ondergetekende -die tientallen jaren een zeer uitgebreide verzameling van mariniersuniformen en vele uitrustingsstukken in zijn bezit had- heeft in de afgelopen jaren al heel wat artikelen aan de “Road-Show” geschonken. Om die reden en vanwege zijn ondersteuning van het contactblad “Kameraadschap” had het bestuur van het C.O.M.-Zeeland hem uitgenodigd, op de ALV. Op de bovenvermelde datum arriveerde de

genodigde omstreeks 19.00 uur op het Station Kapelle-Biezelinge. Na een wandeling van enkele minuten werd het gebouw van het Showkorps “De Jonge Kracht” bereikt. Binnen was een hartelijk welkom door het bestuur van het C.O.M.-Zeeland, dat al aanwezig was. Om 19.30 uur werd de vergadering geopend en deze verliep zoals de meeste ALV's verlopen; m.a.w. niet echt interessant voor de lezers van deze Nieuwsbrief.

Bijna aan het einde van de ALV werd de schrijver van dit verslag naar voren geroepen en werd hem door de voorzitter van het C.O.M.-Zeeland, de heer Eertink, een fraaie Oorkonde (“Blijk van Waardering”), een mooie pennenset en de nieuwe coin van het C.O.M.-Zeeland (met daarop Admiraal Michiel de Ruyter) overhandigd en werd hij lovend toegesproken. Korte tijd later werd de vergadering beëindigd en werd er nog even nagepraat over de perikelen van de Zeeuwse afdeling en andere (militaire) zaken. Om 21.00 uur werd de ALV verlaten en een korte en donkere wandeling naar het NS-station van Kapelle-Biezelinge aangevangen, waar even later de Intercity naar Amsterdam arriveerde. Een latere treinreis was helaas niet mogelijk, omdat de “gedecoreerde” dan niet meer op tijd voor de laatste bus naar Oegstgeest zou zijn. Desondanks was het een gezellige en interessante bijeenkomst, waar nog wat oude herinneringen konden worden opgehaald. Op de ALV waren overigens zo'n 30 leden aanwezig, waaronder de secretaris van het C.O.M.-Nederland, de heer Wit.

8. Algemene Leden Vergadering Veteranen Platform

Op vrijdag 20 maart j.l. werd de Algemene Leden Vergadering (ALV) van het Nationaal Veteranen Platform (NVP) in Rotterdam gehouden. De plaats van het gebeuren was het zogenaamde JEX-gebouw; het vroegere hoofdkwartier van de Firma Unilever in Nederland. Tot voor kort stond de naam JEX met grote letters op de voorzijde (Maaszijde) van het gebouw, maar om een of andere onbekende reden, is dat er recentelijk vanaf gehaald.

De Stichting Veteranen Oegstgeest (SVO) werd tijdens deze interessante bijeenkomst vertegenwoordigd door de heren Hermans en van den Houten. Omstreeks 11.30 uur arriveerden zij met bus 32 in de buurt van de Nassaukade in Rotterdam waar het imposante gebouw gevestigd is. Al van ver ziet men het bouwwerk -dat op hoge pilaren of poten leunt- aan de oever van de Maas staan. Het bovengedeelte heeft vier verdiepingen en met de lift werden de bezoekers afgeleverd op die vierde etage, waar de ALV zou plaatsvinden. Omdat de meeste deelnemers “van ver” kwamen, werd er - voordat de ALV zou beginnen- een lunch geserveerd in het restaurantgedeelte van het grote gebouw. Daar werd thee en koffie geschonken en er kwamen grote schalen met belegde broodjes en andere lekkernijen binnen. Eigenlijk waren de SVO-vertegenwoordigers wat aan de vroege kant, maar zij waren niet de enigen. De bestuursleden van het Veteranen Ontmoetings Centrum Walcheren (VOCW), waar de schrijver van dit verslag ook deel van uitmaakt, waren om 09.00 uur al aanwezig, omdat die er van uitgingen, dat de ALV om 10.00 uur zou aanvangen. Dat bleek niet het geval te zijn, want de ALV zou om 13.30 uur beginnen, maar dat was niet met iedereen

gecommuniceerd. Dat maakte echter niets uit; nu was er gelegenheid om even met een aantal bekenden bij te praten, of om kennis te maken met nieuwe Veteranen c.q. Veteranenstichtingen. Van het VOCW uit Vlissingen waren verder nog twee bestuursleden aanwezig.

Na de lunch en na een tijdje van het mooie uitzicht over Rotterdam genoten te hebben, werd er een verkenningstocht over de vierde etage van het enorme gebouw gemaakt. Om 13.25 uur werden de deelnemers verzocht, om zich naar een andere zaal te begeven, waar de ALV zou plaatsvinden. Enkele minuten later opende de voorzitter van het NVP, Inspecteur-Generaal b.d. van Griensven, de bijeenkomst en heette de vertegenwoordigers van allerlei Veteranen-Stichtingen en Vereniging hartelijk welkom. Er waren 125 afgevaardigden aanwezig. Na de *opening* en *het vaststellen van de agenda*, ging men over op de *mededelingen en ingekomen stukken*.

Ook werden enkele nieuwe leden van het NVP voorgesteld aan de aanwezigen.

Hierbij werden enkele zaken behandeld, zoals de V-speld van de leden van de TRIS, de vroegere Troepenmacht in Suriname en het Burgerinitiatief excuses voor Molukse KNIL-militairen. Over dat laatste werd een klein filmpje getoond. Vervolgens werden de *Notulen en de actiepunten* van de vorige ALV behandeld en goedgekeurd.

Aansluitend werd gestemd over een *nieuwe secretaris* van het NVP, Kapitein-ter-Zee b.d. Hunnego, een oud Marineofficier. Met bijna alle stemmen voor en een enkele onthouding werd hij tot nieuwe secretaris van het NVP gekozen. Het volgende agenda-punt was het *beleid* van het NVP inzake een aantal lopende zaken. Het meest belangrijkste daarvan het vaststellen van de Veteranenstatus. Daar werd behoorlijk bij gediscussieerd en er werden veel vragen aan het bestuur gesteld. Een aantal aanwezigen waren het niet eens met beslissingen, die in het verleden waren genomen, aan het wel of niet toekennen van de Veteranenstatus bij bepaalde missies. Dit "hot item" zal in de toekomst nog wel worden vervolgd.

Om 14.15 uur werd er een korte pauze ingelast en konden de deelnemers even "de

benen strekken” en een drankje nemen, waarna de ALV na 10 minuten weer werd vervolgd. De *Jaarrekening 2025* en de *Begroting 2026* werden behandeld en verder goedgekeurd.

Bij het onderwerp/agendapunt *communicatie* werd de Veteranendag in Den Haag (27 juni 12026) besproken en werd bekendgemaakt, dat er op 9 december 2026 in Ede een Eindejaar bijeenkomst georganiseerd zal worden. Tot slot kwam ook de *Zorg* nog aan bod en werd er een update gegeven over de zorgagenda. Bij het *Ledencontact* konden een aantal stemgerechtigde leden hun stem uitbrengen, of nieuwe Stichtingen of Verenigingen als lid of als buitengewoon lid aan het NVP zouden moeten worden toegevoegd. Daar zaten Veteranen bij uit Borsele, De Friese Marren, Landgraaf, Maastricht, Peel & Maas, Hoekse Waard en Urk. Allen kregen een positieve stem. Onze vrijwilligersvereniging Korps Nationale Reserve werd aangenomen als lid; de aanvraag hiervoor van de Onafhankelijke Defensiebond werd afgewezen. Gedurende de ALV werd er ook nog een moment stilgestaan bij diegenen, die overleden waren en er werden nieuwe leden voor het bestuur *welkom* geheten en werd er *afscheid* genomen van oude leden. Bij de *Rondvraag* werden enkele vragen gesteld en tot slot werd *de datum van de volgende ALV* vastgesteld en werd -om 16.15 uur- de vergadering *gesloten*. De deelnemers werden nu uitgenodigd voor een “drankje en hapje”, zodat ze nog een tijdje gezellig na konden praten. Om de ALV wat was uitgelopen, werden -om organisatorische redenen- de dranken en hapjes bij de bar in de vergaderzaal verstrekt. Ze smaakten er echter niet minder om.

Om 17.15 uur verliet de SVO-vertegenwoordiging het JEX-gebouw en begon aan de reis: “Terug naar Oegstgeest”, een interessante ervaring rijker.

9. Marine Historie

Omdat er momenteel geen of weinig verhalen voor het artikel “De Veteranenpen” worden aangeleverd, plaatsen we in deze Nieuwsbrief nogmaals een verhaal uit de oude (Marine) doos.

“Vlagvertoon in het buitenland”.

De schrijver van dit verslag was in 1969 als marinier der eerste klasse aan boord van de onderzeebootjager Hr. Ms. “Amsterdam” geplaatst. Dit fraaie vaartuig -de D819- fungeerde 9 maanden als zogenaamd Stationsschip in de Nederlandse Antillen en had als thuishaven gedurende deze term, de Marinebasis “Parera” in Willemstad op Curaçao. Natuurlijk bleef het schip niet altijd in de haven liggen, maar maakte in die periode ook een aantal reizen naar bestemmingen in de buurt, in het kader van het zo geheten “Vlagvertoon”. Daarmee werd bedoeld, dat de Koninklijke Marine zich op haar beste manier liet zien aan andere landen en nationaliteiten. Zo werden er mooie reizen gemaakt naar Aruba, Sint Maarten, Saba, Sint-Eustatius en Bonaire. Ook werden bezoeken gebracht aan de Maagdeneilanden, Puerto Rico en Roosevelt Roads, een grote Amerikaanse vlootbasis in de Caraïbische Zee. In juli van het eerdergenoemde jaar werd ook een uitgebreid bezoek gebracht aan het eiland Martinique, één van de Franse Antillen. Er werd afgemeerd in de haven van Fort-de-France, de hoofdstad van het eiland.

Behalve onderhoud aan het schip en oefeningen in de wateren rondom het eiland, werden ook aangename dingen gedaan. Zo werd door het Bureau O.S. & O. (Ontspanning, Sport en Ontwikkeling) een busreis over het eiland georganiseerd, voor een gedeelte van de bemanning. Helaas kon niet iedereen mee. Het aantal

deelnemers was beperkt tot zo'n 40 personen. Aangezien ondergetekende aan Bureau O.S. & O. was toegevoegd en meestal de lijst met deelnemers beheerde, is het voor de lezers van dit verhaal wel duidelijk, dat bijna altijd alle 12 mariniers die aan boord waren geplaatst, zich onder de deelnemers van allerlei excursies bevonden, maar dat terzijde. Eigenlijk was er nog een 13e marinier aan boord en dat was de Onderofficier van Politie, een sergeant der mariniers, die voor de discipline, tucht en orde aan boord verantwoordelijk was. Hij was altijd een mooi voorbeeld voor de andere, jongere mariniers. Samen met de bootsman maakte hij deel uit van het gezelschap in de bus. Het voertuig, dat voor de trip beschikbaar werd gesteld, was een bus van de Franse Marine. De chauffeur was een aardige Franse sergeant-timmerman, die ook de functie van transport-onderofficier op de Franse Marinebasis had. De reis voerde over het mooie tropische eiland, langs allerlei plantages en woeste stukken oerwoud. Nederlandse mariniers volgen hier al jaren een Franse Commandotraining vanwege het zeer ruige terrein. Halverwege de boeiende rit, was er een uitgebreide pauze in de voormalige hoofdstad van het eiland, Saint-Pierre.

Saint-Pierre is gesitueerd tegen de hellingen van de Mont Pelée, een nog actieve vulkaan, die lange tijd slapend was. De stad groeide aan het begin van de 20e eeuw en werd de economische en administratieve hoofdstad van Martinique. Tot april 1902 had zij de bijnaam van "Klein Parijs van de Antillen". De mooie stad was rijkelijk verstedelijkt en had o.m. een tramlijn, een elektriciteitsnetwerk en allerlei culturele voorzieningen. Er woonden bijna 30.000 inwoners.

Op donderdag 8 mei 1902 werd de Mont Pelée plotseling actief en begon as uit te spuwen. Omdat er op 11 mei 1902 parlementsverkiezingen zouden worden gehouden, werd de stad niet geëvacueerd en hoopte men dat alles wel mee zou vallen. Korte tijd later stootte de vulkaan onverwachts een lavastroom uit, die met een snelheid van 600 kilometer per uur naar de stad raasde, alles op zijn weg verwoestend.

Het ging allemaal zo snel, dat -op 2 personen na- alle bijna 30.000 inwoners van de stad omkwamen. De 2 overlevenden waren een jong meisje, dat zich aan de rand van de stad bevond en een gevangene, een plaatselijke vechtersbaas en dronkenlap, die op dat moment in de cel zat. De lavastromen splitsen zich langs zijn ondergrondse cel en lieten de gevangene ongemoeid. Hij hield er wel een aantal brandwonden aan over. De gehele stad werd vernietigd. Pas na de tweede wereldoorlog is men begonnen om de stad weer min-of-meer te reconstrueren.

Tijdens het bezoek door de bemanningsleden van de D819 werden de ruïnes van Saint-Pierre uitgebreid bekeken. Van het vroegere theater waren alleen de stompjes van de pilaren nog over. Op een standbeeld van een liggende vrouw voor het theater had de vulkaan, althans de lavastroom een soort vingerafdrukken op haar borsten achtergelaten, alsof een geest haar had betast. Ook de cel -die nog altijd bestaat- werd bezocht. De overlevende reisde jaren mee met het Circus Barnum & Bailey in de Verenigde Staten, als een soort buitenaardse bezienswaardigheid.

Na het bezoek aan Saint-Pierre werd er onderweg geluncht. Bij de busreizigers waren ook enkele officieren, maar telkens als men van een interessante plaats foto's of dia's wilde maken, werd ondergetekende -als O.S. & O.-begeleider- naar voren gestuurd en moest hij aan de chauffeur vragen om ergens te stoppen. Wel een beetje vreemd; "bak 1" (bijnaam voor Marineofficieren) heeft toch ook Frans op school gehad? Nu moest Willem, met zijn beperkte kennis van die taal, telkens weer iets regelen. De Franse chauffeur vond dat niet erg. Nu was er tenminste iemand, waar hij een beetje mee kon praten.

Aan het eind van de middag keerde het gezelschap terug bij de steiger, waaraan de Hr.Ms. "Amsterdam" lag afgemeerd en iedereen ging tevreden aan boord.

Korte tijd later werd de schrijver van dit verslag omgeroepen op de scheepsomroep en verzocht om aan de valreep te verschijnen. Daar stond de Franse sergeant met een burgerauto en het bleek, dat hij de sergeant der mariniers en de bootsman (de "chef van de dekdivisie") die ook bij de busreis aanwezig waren geweest, had uitgenodigd om bij hem thuis in Fort-de-France wat te komen eten en drinken. Maar.....de tolk (en dat was ik) moest ook mee! Nou vooruit dan maar! Er waren ergere dingen.

De sergeant had zijn beste kaki-uniform aangetrokken en de bootsman was in "lang wit" tropenuniform. De Franse sergeant woonde aan de buitenkant van Fort-de-France en zijn huis was tegen een bergwand aangebouwd. Het toilet was daarom ook op de bovenetage. Na voorgesteld te zijn aan zijn echtgenote en 3 kinderen haalde de gastheer "alles uit de kast", om het de Nederlandse Marinegasten naar de zin te maken. Er was een keur aan etenswaren en een groot aantal soorten drankjes, zoals Pastis, Anis en andere duistere namen. De gastheer schonk voortdurend allerlei verleidelijke dranken in en de beide onderofficieren lieten zich dat goed smaken. Nu is er niets slechter, dan allerlei alcoholhoudende dranken door elkaar te drinken, maar ondanks mijn waarschuwingen, hadden de sergeant en de bootsman, daar geen boodschap aan. Wat weet ten slotte zo'n simpele marinier der 1e klasse daar nou van!

Na verloop van tijd werd de stemming steeds beter en de sergeant en de bootsman probeerden met arm-en-handsignalen om met de Franse sergeant te communiceren.

Die beantwoordde dat, door nog meer glazen met alcohol te vullen. Na een paar uur verdween de bootsman naar boven en kwam niet meer terug. Even later schommelde de sergeant de trap op en kwam ook niet meer terug. Zelf nam ik nog een frisdrankje en wat broodjes en wachtte af wat er verder zou gebeuren. De kinderen waren al een paar keer lachend naar beneden gekomen en nu wenkten ze mij, om naar boven te komen, terwijl ze de grootste lol hadden.

In de gang lag de bootsman languit, terwijl hij een paar maal had overgegeven en zijn fraaie witte uniform was bijna niet meer herkenbaar. Dat was een bijzonder “kleurrijk gezicht”. Hij bewoog nog een klein beetje en mompelde: “Ik ga hier nog dood!” De sergeant zat in de wc; hij had zijn benen om de wc-pot geklemd en had ook enkele malen overgegeven. Zijn kaki-uniform had een andere kleur gekregen. Hij had zijn ogen dicht en doopte beide handen in de wc-pot, die was voorzien van een mix van allerlei Franse etenswaren en dranken en veegde daarmee telkens zijn gezicht af. Hij opende

zijn ogen en zei op smekende toon: “Houten.....terug naar boord! Houten.....terug naar boord.....alsjeblieft!”

Samen met de Franse sergeant hebben we allebei grinnikend de beide onderofficieren naar zijn auto gebracht, nadat zijn echtgenote -met enkele handdoeken- ze enigszins

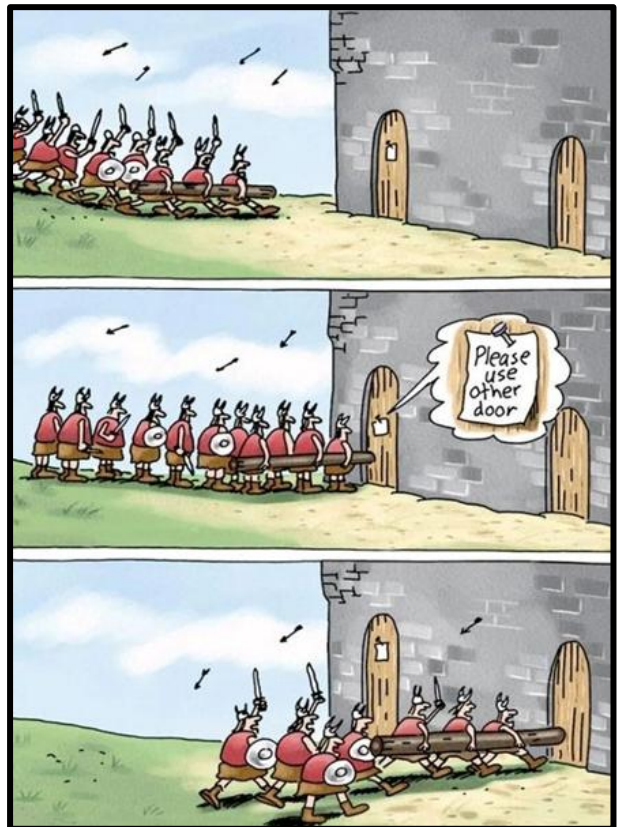
had opgeknapt. Na de gastvrouw en haar kinderen -in mijn beste Frans- bedankt te hebben voor de gastvrijheid, werden de sergeant en bootsman weer afgeleverd bij de valreep van ons schip. Terwijl ze met hulp van enkele matrozen, met heel veel moeite, slingerend de valreep opklommen, zeiden ze dat de Franse chauffeur nog even moest wachten. Enkele ogenblikken later kwamen ze waggelend terug, met hun armen vol (belastingvrije) sloffen sigaretten en (belastingvrije) flessen drank en overhandigden die aan de Fransman. Die was daar wel blij mee. Hij nam ook afscheid van de “tolk” en stapte – nog steeds nagenietend- in zijn auto. In de loop van de volgende dag werd

ondergetekende min-of-meer boos aangesproken door de sergeant en de bootsman en die zeiden: “Het is jouw schuld, dat de drankjes gisteren verkeerd zijn gevallen. Je had ons moeten waarschuwen. Bovendien is het ook jouw schuld, dat we al onze drank en onze sigaretten hebben weggegeven. Je mag voortaan niet meer met ons mee!” “Oei”, dacht ik; “wat een vreselijke teleurstelling...!?” Wel, ze hadden in elk geval de Koninklijke Marine waardig vertegenwoordigd in het buitenland!

Ik ben wijselijk enkele dagen “uit hun vaarwater gebleven”, maar toen waren ze het alweer vergeten. Twee dagen later vertrok Hr. Ms. “Amsterdam” weer naar zee, voor nieuwe avonturen. Maar dat zijn andere verhalen.....!

10. Humor in Uniform

11. Foto-collage

AF – Terug naar Srebrenica

ALV Kon. Bond van Wapenbroeders Z.H.

Oorlogsgraven

Veteranencafé

ALV Kapelle

VP vergadering

